

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/12/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206613
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812206613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Viery Kandrikovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému M. A., bytom G. I. č. XXX, o zaplatenie 598,60 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11Co 80/2012-87 zo dňa 24. 10. 2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 598,60 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 447,04 Eur od 25. 03. 2011 do zaplatenia z titulu postúpenej pohľadávky na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 24. 02. 2004, číslo zmluvy 560034604. Postúpená pohľadávka, t. j. uplatnená istina predstavovala istinu vo výške 447,04 Eur, úrok z omeškania vo výške 151,56 Eur. Žalobca tvrdil, že žalovaný uznal záväzok v dohode o uznaní záväzku. Úrok z omeškania si uplatňoval od 25. 03. 2011, t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávok. Žalovaný nesúhlasil so žalobou, vzniesol námietku premlčania.

Súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených listinných dôkazov, zmluvu o kontokorentnom úvere č. 560034604, osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava, ako aj všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava, zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE, prílohu č. 1 k tejto zmluve, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 04. 2011, dohodu o uzavretí splátkového kalendára, o uznaní záväzku zo dňa 15. 09. 2011 a uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli dňa 24. 02. 2004 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0560034604/1/1 podľa ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Výška úverového rámca bola 19 000 Sk, úroková sadzba bola určená ako premenlivá vo výške 10,85 % ročne, splatnosť úrokov bola dohodnutá ročne k 31. 12. kalendárneho roka a skončená k 23. 02. 2005. Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške 26,40 % ročne, úrok z prečerpania vo výške 26,40 % ročne, poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne. Zmena výšky úrokovej sadzby, výšky poplatkov a splatnosť poplatkov sa mala riadiť všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01. 08. 2002.

Následne súd poukázal na bod 1, 4, 6, 8 čl. II. zmluvy, ďalej bod 1, 2, 5 čl. III. zmluvy, ako aj osobitné obchodné podmienky vrátane prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorej je uplatnená istina špecifikovaná ako zákonný úrok vo výške 151,56 Eur a istina vo výške 447,04 Eur. Ďalej uviedol, že dňa 15. 09. 2011 bola uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovaným, v ktorej čl. II. žalovaný uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostávala z istiny v sume 447,04 Eur a príslušenstva, ako aj nákladov na inkasné konanie v sume 89,79 Eur. Z čl. III. dohody vyplýva forma splatenia záväzku, kde je uvedené vyhlásenie žalovaného, že má vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch.

Pokusom o zmier zo dňa 12. 06. 2012 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 737,55 Eur pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru vo výške 447,04 Eur, úroku vo výške 49,16 Eur, úroku z omeškania vo výške 151,56 Eur a nákladov inkasného konania vo výške 89,79 Eur.

Následne súd citoval ust. § 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, ako aj ust. § 6 ods. 3, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, ako aj ust. § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 263 ods. 1 písm. d), § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504, § 506 Obchodného zákonníka a ustanovenia týkajúce sa premlčania § 100, § 101, § 111, ako aj postúpenia pohľadávky § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že postúpenie pohľadávky mal súd preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky, ktoré bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a preto bola daná aktívna legitímácia žalobcu v konaní.

Ďalej mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorý vzťah je potrebné aplikovať ust. zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), podľa ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z dôvodu vznesenej námietky premlčania súd skúmal, či žalovaný v čase uzavretia dohody o uznaní záväzku mal vedomosť o premlčaní. Citoval ust. § 585 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka a uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú spotrebiteľské vzťahy. Tieto ustanovenia je potrebné uplatňovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu žalovaným. Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepochybne vyplýva, že žalovaný uznal záväzok dňa 15. 09. 2011. V zmysle úverovej zmluvy bola konečná splatnosť celého dlhu k 23. 02. 2005. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, sa aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy aplikujú ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy. Je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovaným došlo v čase, keď už bol dlh premlčaný, lebo premlčacia lehota začala plynúť dňa 24. 02. 2005, t. j. dňom nasledujúcim po splatnosti úveru a pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, uplynula dňa 24. 02. 2008, pričom dohoda o uznaní dlhu bola zo strany žalovaného podpísaná až dňa 15. 09. 2011. Uznanie premlčaného dlhu je podmienené vedomosťou dlžníka o jeho premlčaní a táto vedomosť je nevyhnutná pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania. Súd poukázal na to, že uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom istina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane, nevedomujúc si aké ďalšie prehlásenie podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal. Uznanie záväzku v predmetnej dohode sa nachádza v bode II., avšak prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu, jeho následkoch sa nachádza v bode III. označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v poslednej vete. Podľa vyjadrenia žalovaného

predmetnú dohodu podpísal bez umožnenia si prečítať jej celý text, nemal vedomosť o tom, že uznáva premlčanú pohľadávku a neboli mu známe ani následky takéhoto kroku, a preto súd dospel k záveru, že prehlásenie žalovaného o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 15. 09. 2011 nezakladá právny záväzok uznania premlčaného dlhu tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 v spojení s § 137 a § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu mal právo na náhradu trov konania, ktoré si neuplatnil. Z obsahu spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, a preto náhrada trov konania žalovanému priznaná nebola.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie, ako aj nedostatočné zistenie skutkového stavu. Poukázal na to, že zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie dlhu podľa § 110 ods.1 druhá veta Občianskeho zákonníka, nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Poukázal na to, že žalovaný si bol vedomý svojho záväzku a pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu bol na premlčanie záväzku upozornený. Z tohto dôvodu navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov celého konania, ktoré špecifikoval podaním zo dňa 21. 05. 2013.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na to, že celú vec považuje za premlčanú, lebo uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba k 24. 02. 2008.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, o ktorom boli účastníci písomne upovedomení, ako aj bol oznámený na úradnej tabuli súdu 30. 04. 2013 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj výsledkami vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil (§ 153 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa po skutkovej aj právnej stránke.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnenú námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za opodstatnenú. Súd prvého stupňa správne z dôvodu hospodárnosti konania prihliadal na vznesenú námietku premlčania žalovaným z dôvodu, že v čase uzatvárania dohody o uznaní dlhu zo dňa 13. 04. 2011 (v spise na č. I.7) nemal vedomosť o premlčaní záväzku. Súd správne na právny vzťah aplikoval ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, ako aj správne posudzoval vznesenú námietku premlčania v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, t. j. prihliadal na všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu vyplývajúcu z ust. § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občianskeho zákonníka).

K namietanému nesprávnemu posúdeniu dohody o uznaní záväzku uzavretej v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne obsah dohody o uznaní záväzku uzavretej medzi účastníkmi konania správne posudzoval v prospech žalovaného s tým, že správne skúmal, či v čase uznania dlhu žalovaný mal o premlčaní vedomosť. Uznanie premlčaného dlhu zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uzná, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny (napr. že nepoznal ustanovenia o premlčaní), nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k predĺženiu premlčacej lehoty v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe neplatného právneho úkonu. Pri posudzovaní obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) na čo súd prvého stupňa správne poukázal, lebo dohoda o uznaní dlhu, ktorá bola súčasťou dohody o splátkach je právnym úkonom nadväzujúcim na spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Namietané nesprávne právne posúdenie účinkov uznania dlhu žalobcom preto nebolo dôvodné. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 dos.1 O. s. p. a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní (§ 142 ods. 1 O. s. p.), ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania. Návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania predložený nebol, a preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Z obsahu spisu mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.